

tagsomheden i Landsbyerne er nu i en saadan Situation, at man i mange Tilfælde ikke kan regne med, at Landbrugere ved Grundforbedringer og Byggeforetagender udover Kosten skal kunne betale Arbejderne nogen videre Løn i Penge, hvorfor Kommunerne, naar Arbejde paa denne Maade maa sættes i Scene for de arbejdsløse, bliver nødt til at bestride det meste af den nødvendige Pengeløn. Konsekvensen fordrer, at dette System under lignende Betingelser udstrækkes til andre Arbejdsgivere samt til de Smaabrugere, som ifølge ovennævnte Vilkaar er berettigede til at blive ansat i Reserverarbejder under Forudsætning af, at de skrider til Udførelse af Grundforbedringsarbejder paa egne Jorder. Staten kommer saaledes ikke direkte til at deltage i Systemets Gennemførelse, men kommer dog til i visse Tilfælde at understøtte de økonomisk svageste Kommuner, idet denne kan yde Kommunerne Laan til et Beløb af ikke over 30 pCt. af den samlede Løn for de paagældende Reserverarbejder. Laanet skal løbe rentefrit til Udgangen af 1932, hvorefter 4 pCt. Rente af dette skal beregnes og Beløbet tilbagebetales senest 1937.

Arbejder, som Landbrugere eller andre Arbejdsgivere paa denne Maade lader udføre af arbejdsløse, eller som Smaabrugere udfører paa deres egne Jorder, bør være Grundforbedringer i Jord- og Skovbrug. Opførelsen af produktive Bygninger: Avlsbygninger, Høsehuse m. m. kan først i anden Række komme paa Tale.

Førend der gives Understøttelse, bør det undersøges, hvorvidt Landbrugere eller en anden Arbejdsgiver siden Aaret forud har formindsket sin almindelige Arbejdskraft. Hvis dette er Tilfældet, og det er sandsynligt, at dette er sket, for at en vis Del af Arbejderne skal kunne udføres ved Hjælp af den heromhandlede Arbejdsløshedsunderstøttelse, maa der ikke ydes Understøttelse. I saadanne Tilfælde bør den yderste Omhu iagttages, saaledes at den i sig selv gode Sag ikke bliver Genstand for Spekulation.

I et Cirkulære af 16. Juni 1932 bestemmes det i Lighed med det ovenomhandlede Cirkulære, at Statslaan (til Kommune) kun bevilges til Tilskud til saadanne Arbejder hos private, som har Karakter af Grundforbedringsarbejder.

Det er endvidere bestemt (senest ved Cirkulære af 16. Juni 1932), at der mellem hver Arbejdsgiver og paagældende kommunale Arbejdsløshedsnavn skal oprettes en særskilt Kontrakt om Ansættelse af arbejdsløse. Hvorhos det nærmere er angivet, hvilke Bestemmelser der skal optages i Kontrakten.

For saa vidt angaar *Tyskland*, skal det anføres, at en Tilskudsordning første Gang blev indført ved Nødforordningen af 4. September 1932. Tilskuddene gives i Form af Skattegodtgørelser i Forhold til Antallet af nybeskæftigede Arbejdere. Tilskudsordningen er af helt generel Karakter, idet det hedder: „Enhver der i Tiden fra 1. Oktober 1932 til 30. September 1933 inden for et Kvartal gennemsnitlig beskæftiger flere Arbejdere i sin indenlandske Virksomhed end i Gennemsnit i Maanederne Juni, Juli og August 1932, faar i Henhold til Forskrifterne i dette Kapitel Skattegodtgørelse.“ (§ 1, Stk. 1, 2den Del). „For Merbeskæftigelse af en Arbejder i Gennemsnit i et Kvartal ydes som Regel Skattegodskrivningsbeviser til et Beløb af 100 Mark.“ (§ 12, Stk. 2). Skattegodtgørelsen ydes i Form af Skattegodskrivningsbeviser, der i Tiden fra 1. April 1934 til 31. Marts 1935 kan anvendes til Betaling af visse Rigsskatter.

Som det vil ses, drejer det sig her om en Ordning, hvor der uden forudgaaende Undersøgelse af Forholdene i det enkelte Tilfælde umiddelbart blev givet hver enkelt Arbejdsgiver en Ret til at kræve Tilskud, saafremt hans Beskæftigelse steg. Der kræves ikke ført noget Bevis for, at Merbeskæftigelsen skyldes Tilskuddene, idet enhver Merbeskæftigelse uden Hensyn til, hvilke Forhold der har medført den, giver *Ret* til de heromhandlede Tilskud.

Ved Lov af 3. Marts 1933 har man i Tyskland indført en ny Form for Ydelse af Tilskud. Denne vedrører dog kun Landbruget, idet man har indført en saakaldt „Landhilfe“, hvorved der gives Tilskud til Forøgelse af Beskæftigelse i mindre Landbrug. Man har været ledet af den Betragtning, at de smaa Landbrugere har et bestemt Behov for Arbejdskraft, men ikke har de nødvendige Midler til at skaffe sig Hjælp, saaledes at Følgen bliver, at de smaa Landbrugere og deres Familie er overbebyrdet med Arbejde. Samtidig gaar en Mængde, ikke mindst af de helt unge, arbejdsløse, i Fare for at blive demoraliseret og ødelagt paa Grund af Mangel paa Beskæftigelse. Man har derfor søgt paa een Gang at lette de mindre Landbrugere i deres Arbejde og samtidig hindre Demoralisation